

Norsk Lovtidende.

Utgitt efter offentlig foranstaltning

ifølge lov av 1 april 1876.

Nr. 31

Utgitt 27 juli.

1912

Lov

om utførelsen av de offentlige lægeforretninger.

26 juli.
Nr. 1.

Vi Haakon, Norges Konge, gjør vittelig:

¶ [at Os er blit forelagt Stortingets beslutning, av 1 juli 1912 saalydende:

§ 1. Riket deles i lægedistrikter, som bestaar av en by eller av et eller flere herreder med eller uten en eller flere mindre byer. Distrikternes grænser fastsættes av Kongen, efterat vedkommende amtsting eller amtsutvalg og kommune-styrer har hat anledning til at uttale sig.

¶ § 2. Efter de regler, som indeholdes i denne lov, an-sættes en læge for hvert distrikt til at utføre de offentlige læge-forretninger, derunder ogsaa at være ordfører i distriktets helse-raad. Lægens bopæl fastsættes av departementet, efterat ved-kommende kommunestyre (kommunestyre) har hat anledning til at uttale sig.

¶ § 3. I lægedistrikt, som bestaar av en enkelt by, op-rettes der stadslægestilling, naar staten og kommunen har git fornøden bevilgning. Stadslægen overtar ved siden av de of-fentlige lægeforretninger ogsaa tilsynet med byens fattige syke og med dens kommunale sykeindretninger. Dette tilsyn kan dog overdrages en anden læge i den utstrækning, kommune-styret bestemmer. Stadslægen beskikkes av Kongen, dog ikke som embedsmand. Før beskikkelsen skal byens magistrat og formandskap være git anledning til at uttale sig om ansøkerne. En tredjedel av stadslægens løn utredes av staten, som desuten i sin helhet bærer de alderstillæg, han skal ha.

§ 4. I byer, som har saa mange offentlige lægeforret-ninger, at den læge, som utfører dem, ikke kan overta tilsynet

26 juli. med byens fattige syke og med dens kommunale sykeindretninger, skal der oprettes stadsfysikat istedenfor stadslægestilling, naar staten og kommunen har git fornøden bevilgning. Stadsfysikus skal utføre de offentlige lægeforretninger og ha et overordnet tilsyn med byens medicinal- og sundhetsvæsen. Han utnævnes som embedsmand. Hans løn og alderstillæg utredes av stat og kommune med en halvdel av hver.

§ 5. I lægedistrikt, som bestaar av et eller flere herreder med eller uten en eller flere mindre byer, beskikker Kongen en distriktslæge, dog ikke som embedsmand. Hans løn og alderstillæg utredes av staten.

Distriktslægen overtar ved siden av de offentlige lægeforretninger tilsynet med fattige syke i de kommuner, som hører til hans distrikt, naar departementet ikke bestemmer noget andet. Tilsynet med epidemiske og smitsomme sygdomme i distriktet eller dele av det kan i særlige tilfælde av amtmanden overdrages til en anden læge.

For tilsynet med fattige syke i de byer, som maatte høre til distriktet, har distriktslægen ret til godtgjørelse av byen. I mangel av mindelig overenskomst fastsettes denne av medicinalstyrelsen. Distriktslægen har ogsaa ret til godtgjørelse paa samme maate for fattigtilsynet i herreder, hvor tilsynet medfører uforholdsmæssig meget arbeide, som han ikke faar vederlag for i form av kostgodtgjørelse. I mangel av mindelig overenskomst avgjør medicinalstyrelsen baade, om distriktslægen skal ha godtgjørelse, og spørsmaal om dennes størrelse.

Medicinalstyrelsens avgjørelser efter denne paragraf kan indankes for departementet baade av vedkommende kommune og av distriktslægen.

§ 6. Stadslæger og distriktslæger skal være forpligtet til at yde lægehjelp til befolkningen i sine distrikter mot passende godtgjørelse og i den utstrækning, deres offentlige forretninger tillater. Godtgjørelsen kan efter andragende fra vedkommende kommunestyre, og naar departementet dertil finder grund, fastsettes ved et av departementet utfærdiget regulativ. Hvis departementet bestemmer det, skal de ogsaa være forpligtet til at fungere som læge for distriktets kredssykekasser paa de vilkaar, departementet fastsetter i mangel av mindelig overenskomst.

Distriktslæger skal derhos ha pligt til efter departementets bestemmelse at avgi regelmæssige fremmøter paa bestemte steder inden sine distrikter, mot at vedkommende herred yder almindelig kostgodtgjørelse samt opvarmet kontorlokale, og at der tilstaaes dem almindelig skyssgodtgjørelse av statskassen. Andragende fra et herredsstyre herom skal imøtekommes, naar

det kan ske uten væsentlig fortrængsel for distriktslægens øvrige offentlige forretninger. 26 juli.
Nr. 1.

§ 7. For hvert amt, byene Kristiania og Bergen undtat, skal der oprettes et amtslægeembede.

Amtslægen, som tillike skal indeha stilling som stads- eller distriktslæge inden amtet, skal føre et overordnet tilsyn med amtets medicinal- og sundhetskassen undtagen i de byer, som har stadsfysikat.

Derhos skal han overta for hele amtet de lægeforretninger, som omhandles i lov nr. 2 av 27 juni 1891 § 2. Han kan delta i helseraadenes møter og i amtstingets forhandlinger om medicinale anliggender, dog uten stemme.

Som amtslæge blir han at lønne med et tillæg til hans løn som stads- eller distriktslæge. Tillægget utredes med en halvdel av staten og en halvdel av amtskommunen, som dog efter regler, som fastsættes av Kongen, faar tilbake fra byene inden amtet en andel, som svarer til deres folkemængde og forretningenes omfang.

Amtslægerne tillægges kontorholdsgodtgjørelse av statskassen med de beløp, Stortinget bevilger.

§ 8. For at kunne ansættes i nogen av de offentlige lægestillinger, som omhandles i denne lov, maa vedkommende ha bestaaet medicinsk embedseksamen her i riket. Kongen kan derhos gjøre adgangen til alle eller nogen av disse stillinger avhengig av en særskilt prøve.

§ 9. De læger, som omhandles i denne lov, er forpligtet til at rette sig efter de instruksjer, som til enhver tid maatte være utfærdiget for dem.

§ 10. Kongen kan avskedige en stadslæge eller distriktslæge, naar han viser sig ute av stand til at utføre de forretninger, som tilligger stillingen, eller han trods advarsel blir ved med at vise et utilbørlig forhold i tjeneste eller liv. Før avgjørelse træffes, skal saken være forelagt amtmanden, amtslægen og vedkommende læge selv. Er han stadslæge, skal ogsaa magistrat og formandskap være git anledning til at uttale sig. Amtmanden skal ogsaa, naar det gjælder en distriktslæge, indhente uttalelse fra vedkommende formandskap eller i by fra magistrat og formandskap, hvis han finder grund til det.

§ 11. Saafremt der blir vedtat lov om aldersgrænser, er de offentlige læger forpligtet til at gaa av fra sin stilling ved den fastsatte alder med den pension, som maatte tilkomme dem av Pensjonskassen for Statens Tjenestemænd.

§ 12. For reiser, som amtslægerne maa gjøre til utførelse av sine forretninger, oppebærer de sedvanlig skyssgodtgjørelse samt kostgodtgjørelse som bestemt for 2den klasse i

26 juli. lov nr. 2 av 10 juli 1894 § 17. Skyssgodtgjørelsen utredes
 Nr. 1. av statskassen. Kostgodtgjørelsen utredes av amtskommunen
 mot delvis refusion av vedkommende byer efter regler, som
 fastsættes av Kongen.

§ 13. Denne lovs bestemmelser blir efter Kongens nær-
 mere anordning at sette i kraft, efterhvert som de fornødne
 bevilgninger gives til løn m. v. for de læger, som omhandles
 i loven.

Fra lovens ikrafttræden blir de forretninger, som i den
 øvrige lovgivning er henlagt til den civile embedslæge, at ut-
 føre i vedkommende lægedistrikt av de læger, som omhandles
 i denne lov. Fra samme tid ophæves alle ældre bestemmelser,
 som maatte være i strid med den.

§ 14. Saalænge der ikke er oprettet stadsfysikat eller
 stadslægestilling i en by, som utgjør eget lægedistrikt, skal de
 offentlige lægeforretninger i byen efter Kongens bestemmelse
 utføres av distriktslægen i et av de nærmestliggende distrikter
 mot saadan godtgjørelse av statskassen, som Kongen fastsætter.
 Tilsynet med byens fattige syke og med dens kommunale syke-
 indretninger ordnes paa den maate, kommunen bestemmer.

§ 15. Ansættelse av amtslæge kan utstaa, indtil der er
 ansat saa mange stads- og distriktslæger i amtet efter denne
 lov, at indførelse av amtslægeinstitutionen ansees paakrævet.

§ 16. Kongen utfærdiger de nærmere bestemmelser, som
 ansees paakrævet til gjennemførelse av denne lov.

Ti har Vi antat og bekræftet, likesom Vi herved antar og
 bekræfter samme som lov, under Vor haand og rikets segl.

Git paa Kristiania Slot den 26 juli 1912.

Haakon.

(L. S.)

Jens Bratlie.

Carsten Schlytter,
 konst.

Lov

26 juli.
Nr. 2.

indeholdende forandring i lov om jordmødre av
19 december 1898.

Vi Haakon, Norges Konge, gjør vitterlig:

at Os er blit forelagt Stortingets beslutning, av 10 juli 1912 saalydende:

Fra 1 juli 1912 skal § 8 i lov om jordmødre av 19 december 1898 lyde saaledes:

En distriktsjordmors aarlige løn skal være mindst kr. 300,00. Hertil kommer efter 5 aars tjeneste et tillæg av kr. 50,00, efter 10 aars tjeneste et yderligere tillæg av kr. 50,00 og efter 15 aars tjeneste nok et tillæg av kr. 50,00.

Denne løn utredes med $\frac{2}{5}$ av statskassen, $\frac{2}{5}$ av amtskassen og $\frac{1}{5}$ av vedkommende herredskasse eller herredskasser. Saafremt jordmoren er tillagt naturalydelser, kan distriktets andel av lønnen av amtstinget tillates nedsat med en sum, der ikke overstiger naturalydelsernes værdi.

Ti har Vi antat og bekræftet, likesom Vi herved antar og bekræfter samme som lov, under Vor haand og rikets segl.

Git paa Kristiania Slot den 26 juli 1912.

Haakon

(L. S.)

Jens Bratlie.

Carsten Schlytter,
konst.

Lov

26 juli.
Nr. 3.

indeholdende tillæg til lov om geistlige embedsmænds og
kirkesangeres lønninger av 14 juli 1897.

Vi Haakon, Norges Konge, gjør vitterlig:

at Os er blit forelagt Stortingets beslutning, av 17 juli 1912 saalydende:

§ 25 i lov om geistlige embedsmænds og kirkesangeres lønninger av 14 juli 1897 skal herefter lyde saaledes:

»De beløb, som fremkommer efter bestemmelserne i §§ 32 og 38, tillikemed mulige legater og dotationer samles til et

26 juli. menigheten tilhørende lønningsfond. Dette fonds renter samt
 Nr. 3. de midler, som tilveiebringes ad frivillighetsvei ved gaver eller
 paa anden maate, anvendes til at dække den i § 21 omhandlede
 nedgang i prestens indtægter og derefter den erstatning, som
 sogne- eller bykassen pligter efter §§ 14, 16, 21 og 22.

Indkommer de frivillige bidrag noget aar rikeligere end
 fornødent til sammen med fondets avkastning at dække de oven-
 nævnte erstatningsbeløp, lægges de til fondets kapital. Gir fon-
 det større overskud, anvendes dette til forøket geistlig betjening,
 til lønsforbedring eller med Kongens samtykke til hel eller del-
 vis avløsning av den i § 7 nævnte utredsel.

I byer med flere menigheter kan Kongen, efterat kom-
 munestyrets uttalelse er indhentet, bestemme, at der til bestri-
 delse av utgifter ved øket midlertidig geistlig betjening og til
 forbedring av geistlige embedsmænds lønninger i de menigheter,
 hvor det findes fornødent, kan anvendes en viss del av de aar-
 lige indtægtsoverskud i samtlige menigheter. Denne andel maa
 ikke for nogen menighet overstige $\frac{3}{4}$ av overskuddet, og den
 kan kun paalægges i menigheter, hvor prestene har maksimums-
 løn eller faar fuld erstatning for den i § 21 omhandlede ned-
 gang i embedsindtægter.

Ti har Vi antat og bekræftet, likesom Vi herved antar og
 bekræfter samme som lov, under Vor haand og rikets segl.

Git paa Kristiania Slot den 26 juli 1912.

Haakon.

(L. S.)

Jens Bratlie.

Carsten Schlytter,
 konst.

26 juli.
 Nr. 4.

Lov

om forandringer i lov om den almindelige borgerlige
 straffelovs ikrafttræden av 22 mai 1902.

Vi Haakon, Norges Konge, gjør vitterlig.

at Os er blit forelagt Stortingets beslutning, av 17
 juli 1912 saalydende:

I.

26 juli.
Nr. 4.

Efternævnte bestemmelser i lov om den almindelige borgerlige straffelovs ikrafttræden av 22 mai 1902 skal herefter lyde saaledes:

§ 19, første led.

Har nogen skadet en anden paa legeme eller helbred eller krænket ham paa friheten, og er han efter de ellers gjældende regler erstatningspliktig, skal han yde den fornærmede, foruten erstatning for den lidte skade, tillike saadan erstatning for tap i fremtidig erhverv, som retten under hensyn til den utviste skyld og omstændighetene forøvrig finder billig.

§ 25, sidste led.

Den i §§ 19 og 21 omhandlede opreisning blir ikke at tilkjende, hvor den fornærmede ved egen grov uagtsomhet har medvirket til skaden eller ved eget mislig forhold har foranlediget den skadegjørende handling.

II.

Denne lov træder i kraft straks.

Ti har Vi antat og bekræftet, likesom Vi herved antar og bekræfter samme som lov, under Vor haand og rikets segl.

Git paa Kristiania Slot den 26 juli 1912.

Haakon.

(L. S.)

Jens Bratlie.

Carsten Schlytter,
konst.

Lov

om opprettelse av kjøpstaden Notodden.

26 juli.
Nr. 5.

Vi Haakon, Norges Konge, gjør vitterlig:

at Os er bli forelagt Stortingets beslutning, av 22 juli 1912 saalydende:

§ 1. Fra 1 januar 1913 skal en strækning ved Tinnelvns utløp i Hitterdalsvandet i Hitterdals herred, Bratsbergs amt, overgaa til kjøpstad under navn av Notodden.

26 juli.
Nr. 5.

Den nye kjøpstads grænser skal være følgende:

Fra Hitterdalsvandet følger grænselinjen gaarden Tveitens — gr.-nr. 45, b.-nr. 6 — sydgrænse til et punkt ca. 90 m. østenfor hovedveien til Saude. Herfra gaar grænselinjen i nordlig retning langs foten av fjeldet øst for Tveiten til et punkt i grænsen mellem gaardene Tinne og Tveiten, beliggende ca. 300 m. østenfor hovedveien til Saude. Derfra gaar grænselinjen fremdeles i nordlig retning til et punkt 15 m. vest for det syd-vestlige hjørne paa gaarden Heibøs hovedbygning og fortsætter derfra i samme retning til et punkt i Sætreelven i delet mellem Sætregaardene og Heibø. Grænselinjen fortsætter herfra nord-vestlig over Sætre grund gjennom denne gaards have i ret linje til et punkt, som ligger i gaardsveien til Nedre Sætre 50 m. fra denne gaards bebyggelse, bøier her av i mere østlig retning og gaar i en ret linje til et punkt ca. 160 m. østenfor veien til Lilleherred, videre i litt mere østlig retning og i ret linje til et punkt beliggende 30 m. paa østsiden av veien til Lilleherred. Herfra gaar grænselinjen i nordvestlig retning efter grænsen mellem gaardene Tinne og Bøen og følger derefter i noget mere vestlig retning grænsen mellem Hitterdal og Lilleherred sogn over Tinnelven til et ca. 520 m. vestenfor denne elv beliggende punkt i delet mellem gaardene Søndre Tinnes og Høimyr. Fra dette punkt gaar grænselinjen i sydlig retning og i ret linje vestenfor pladsene Kaafjeld, Hellebrække, Anundskaas, Haugen og Bergstuen ca. 8 m. i vest for hovedbygningen paa øvre Anundskaas til et punkt ca. 170 m. vest for vaaningshuset paa pladsen Ødegaarden, bryter saa mere østlig og gaar i ret linje til et punkt paa høidecoten 99 — 30 m. syd for bebyggelsen paa Søndre Tinnes. Paa dette punkt bryter grænselinjen i vest over Tinnes' grund og gaar ret i ca. 50 m. avstand fra bebyggelsen paa Nordre Tinnes til et punkt, som ligger ca. 220 m. fra Hitterdalsvandet. Herfra bøier den av i syd og gaar i ret linje til et punkt ved Hitterdalsvandet i kranfundamentet paa Rjukanbryggen ved Mærde.

§ 2. Den i § 1 beskrevne grænselinje blir paa statskassens bekostning at opgaa og nærmere bestemme samt ved lovlige skifte- og skjelstener at utvise ved en aastedsforretning, som avholdes av personer, som Kongen dertil opnævner, saa betimelig, at den senest inden utgangen av aaret 1912 kan være stadfæstet av Kongen.

§ 3. Den strækning, som ifølge § 1 overgaar til kjøpstaden Notodden, skal fra 1 januar 1913 utgaa av landets matrikel, uten at dette dog faar indflydelse paa den odel, som den 31 december 1912 maatte paahvile nogen del av strækningen.

§ 4. De personer, som i medhold av den gjældende lov-

givning ved denne lovs kundgjørelse har drevet handel eller haandverk paa den strækning, som ifølge § 1 overgaar til kjøpstaden Notodden, skal fremdeles være berettiget til at vedbli den av dem drevne næring. Dog har de for at kunne nyde denne ret inden 1 februar 1913 at melde sig for magistraten, hvorhos de skal betale kommuneskatter og overta kommunale ombud likesaafuldt som byens øvrige borgere.

26 juli.
Nr. 5.

§ 5. De personer, som den 30 september 1911 hadde bopæl inden den i § 1 omhandlede strækning, blir for halv-aaret 1 januar—30 juni 1913 at skatlægge til den nye kjøpstadskommune.

§ 6. De personer, som den 31 december 1911 hadde bopæl inden den strækning, som skal henlægges under kjøpstaden, og ikke er utflyttet derfra inden 1 januar 1913, skal fra sidstnævnte tid med hensyn til fattigforsørgelse, — forsaavidt denne ikke paahviler nogen anden kommune end Hitterdals herred — ansees for at ha hjemstavn i kjøpstaden Notodden, hvad enten de i mellemtiden har nydt understøttelse av fattigvæsenet eller ikke. Ved siden av denne forskrift skal dog de lovbud, som tillægger hustruen mandens, manden hustruens og barnene forældrenes hjemstavn, bringes i anvendelse, saafremt manden, hustruen eller forældrene er i live, naar den omhandlede strækning overgaar til kjøpstad.

§ 7. Indtil særlige embeder for kjøpstaden opprettes, bestemmer Kongen, hvilke embedsmænd skal utføre de forretninger, som henhører under magistrat, byfoged og politimester.

Likeledes bestemmer Kongen, hvor ofte byting skal holdes.

§ 8. Valg paa repræsentanter for kjøpstaden foretages i december maaned 1912 efter berammelse og under ledelse av Hitterdal sogns lensmand og formænd som valgstyre. Der vælges 36 repræsentanter av og blandt de ifølge § 9 stemmeberettigede personer, som er indført i det i § 10 omhandlede mandtal.

De valgte repræsentanter fungerer indtil 31 december 1913. Ved senere valg forholdes i overensstemmelse med lov om formandskaper i kjøpstæderne av 14 januar 1837 med ændrings- og tillægslove.

§ 9. Stemmeberettiget ved repræsentantvalget i december maaned 1912 er de personer, som i det sidste aar, regnet tilbake fra 1 december 1912, har hat fast opphold inden den strækning, som ifølge denne lovs § 1 henlægges til kjøpstaden, naar de forøvrig har de til opnaaelse av stemmeret i § 2 i lov av 7 juni 1910 om forandringer i lov om formandskaper i kjøpstæderne av 14 januar 1837 med ændrings- og tillægslove fastsatte betingelser og ikke er i noget tilfælde, som efter

26 juli. grundlovens §§ 52 og 53 bevirker suspension eller tap av
Nr. 5. stemmeret.

§ 10. Mandtal over disse stemmeberettigede istandbringes i betimelig tid før valget av Hitterdal sogns lensmand og formænd, saavidt mulig under iagttagelse av forskriftene i § 3 i lov om formandskaper i kjøpstæderne av 14 januar 1837 med ændrings- og tillægslove. Mandtallet blir gjældende for kjøpstaden indtil 30 november 1913.

De nærmere forskrifter, som maatte fornødiges angaaende valget, gives av Kongen eller den, han dertil bemyndiger.

§ 11. Ved utfærdigelsen av senere mandtal over de efter formandskapslovgivningen stemmeberettigede i kjøpstaden skal lovens almindelige betingelser være gjældende, dog saaledes, at ophold inden den i § 1 omhandlede strækning regnes like med ophold i kjøpstaden.

§ 12. De erstatningsbeløp til offentlige tjenestemænd, som i anledning av oprettelsen av den nye kjøpstad muligens blir fornødne, utredes av statskassen.

§ 13. Fremkommer der til amtmanden i Bratsbergs amt inden utgangen av juni maaned 1913 fra Hitterdals herredsstyre eller Notoddens bystyre begjæring derom, blir det at avgjøre ved skjøn, hvorledes den udelte Hitterdals herredskommunes rettigheter og forpligtelser skal fordeles mellem den nye Notoddens kjøpstadskommune og det gjenværende Hitterdals herred. Skjønnet avgives av tre utenfor de paagjældende kommuner boende personer, hvorav amtmanden opnævner 2 og Justisdepartementet 1. De nærmere regler for skjønnets avholdelse fastsettes av Justisdepartementet. Omkostningene ved avholdelsen av skjønnet, hvis avgjørelse er endelig, fastsettes av Justisdepartementet og bæres med en halvpart av hver av de to kommuner.

Ti har Vi antat og bekræftet, likesom Vi herved antar og bekræfter samme som lov, under Vor haand og rikets segl.

Git paa Kristiania Slot den 26 juli 1912.

Haakon.

(L. S.)

Jens Bratlie.

Carsten Schlytter,
konst.

Kongelig resolution

26 juli.

av 26 juli.

I henhold til lov til beskyttelse av barn mot bruk av tobak av 19 april 1899 meddeles stadfæstelse paa nedenstaaende av herredssyret for Jølster herred, Nordre Bergenhus amt, den 21 mai 1912 fattede beslutning til vedtægt for herredet angaaende salg av tobak til barn m. v.:

§ 1. Det er forbudt i Jølster herred at sælge tobak, av hvad slags det end er, til barn under 15 aar, selv om barnet opgir, at det er til voksne. Dog kan barn faa kjøpt tobak til voksne, naar de har med sig underskrevet og datert rekvisitionsseddel, som lyder paa bestemt kvantum.

§ 2. Likeledes er det forbudt for voksne at kjøpe tobak til bruk for eller efter opfordring av barn under 15 aar eller la saadant barn faa tobak som gave, laan, bytte eller som vederlag for arbeide eller personlige tjenester.

§ 3. Dersom barn under 15 aar paa offentlig vei, plass eller andre offentlige steder bruker tobak, tobakspiper, cigarer, cigaretter eller lignende, kan politiet ta ovennævnte fra dem.

§ 4. Overtrædelse av disse vedtægter straffes med bøter.

Kongelig resolution

26 juli.

av 26 juli.

Nedenstaaende av Leka herredstyre under 29 juni d. a. besluttete vedtægt angaaende lukningstid for utsalgssteder i Leka herred stadfæstes i henhold til lov om lukningstid for utsalgssteder av 31 mai 1900 som gjældende indtil videre:

§ 1. Samtlige handlende eller næringsdrivende, der har butik eller utsalgssted inden herredet — Sklinna og Horta under vinter- og sommerfisket undtat — skal holde sine butikker eller utsalgssteder lukket alle søn- og helligdage den hele dag, saaledes at der ingen handel drives paa saadanne dage.

§ 2. Overtrædelse av vedtægten straffes efter loven, jfr. straffelovens § 339, 2det led.

§ 3. Nærværende vedtægt træder i kraft en maaned efterat den har erholdt kongelig stadfæstelse.

26 juli.

Kongelig resolution

av 26 juli.

I henhold til § 8 i det ved Stortingets beslutning av 19 juli 1912 godkjendte nye regulativ for erlæggelse av avgift for godkjendelse av og tilsyn med elektriske sterkstrømsanlæg bestemmes, at nævnte regulativ træder i kraft samtidig med lov av 19 juli 1912 nr. 9 om forandring i lov om foranstaltninger til beskyttelse mot fare og ulemper ved elektriske anlæg m. v. av 16 mai 1896.

 Utgiver: O. Kr. Young.

 Grøndahl & Søn's boktrykkeri. Kristiania.